

החברה הכי טובה / דבורה כדיר

דברים בהלוויה

בתיה שוכבת כאן. לא להאמין. זה לא הוגן!

אומרים שבגיל שלנו אנחנו כבר לא צעירות. עד לפני שנה ו-9 חודשים, כאשר התגלה הסרטן, מי חשב ודיבר על גיל? בתיה הייתה כולה חיוניות, שמחה, מלאה בעשייה משמעותית, אוהבת. אנחנו ביחד מהגן, אבל אני בטוחה שגם רבים אחרים פה הכירו אותה, יודעים והרגישו כמה היא אדם טוב, נותנת ועוזרת. איזו אישה אצילה היא הייתה מהרגע שנודע על הסרטן ועד הסוף... שקטה, עניינית, שקולה, דוחקת מחשבות ודיבורים שליליים, רגישה לסובבים אותה, לא מתלוננת, לא מאשימה, מוכנה לסבול.

בתיה כל כך רצתה להמשיך לחיות, ליהנות, לתרום ולתמוך ברבים, בעיקר במשפחה, בילדיה, בנכדים. והם החזירו לה אהבה וטיפולו בה נפלא, סביב השעון.

בתיה כאבה את מה שקורה בארץ ואף הלכה להפגנות מ-2017.

אחת מהפעילויות שלה הייתה יצירת המקהלה בכפר תקווה, כפר לאנשים בעלי צרכים מיוחדים. שעות רבות של עבודה אישית וקבוצתית, עם המון סבלנות, חמלה ואמונה. שעות של הכנה ועיבוד החומרים, אפשרות לכל מי שרוצה ומוכן להתמסר ולהשתתף, ללמוד לעזור אחד לשני, לסייע לעלות על הבמה ולרדת ממנה.

כמה גאווה ושמחה הביאה לחברים השרים, כמה הם אהבו אותה. גם צוות כפר תקווה מאד העריך אותה, וגם אנשי מוזיקה מחוץ לכפר תקווה.

ישבתי לידה כאשר כבר לא הייתה בהכרה. פתאום פקחה את עיניה ויכולתי לתת לה עוד חיבוק של אושר ולהיפרד מהאישה הכל כך יקרה הזאת.

לפני הבחירות בנובמבר 2022